

ಎನ್ನುವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ವರದು ಕಾದಂಬಿಗಳೂ ಇಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಣದ ಶೈಲಿ ಈ ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರಬಹುದು.

ಕಾರಂತರ 'ಬಟ್ಟೆ ನಿಲುವು' ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವ ದೀರಿದೆ. ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ವ್ಯಾಸೇಯ ಅವಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿಲುವು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಹುಮ್ಮೆನ್ನು ನಾನೂ ಒಬ್ಬತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಾದಂಬಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಯ ಹಿಂದೆಯೂ ನಾನು ನೋಡಿದ, ಕೇಳಿದ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಿದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅನುಭವ ಇದೆ. 'ಕಥೆ' ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯವೋ ಕಥೆ ಹೇಳಲುವುದೂ ಅಪ್ಪೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪೂರ್ಣಾಪ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. 'ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದ್ದು' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಾದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಮಾನಂದ ದೇವರಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎಳ್ಳು ನೀರು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಒಂದರೆ ಆರಾಧಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೇ ವಿಸಿದ್ದಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವಾದರೂ ಏನು?

ದೇವರು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂದರೆ ರುಜುವಾತ್ಮಪದಿಸಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 'ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಪೂರ್ತಿ ನಿರಾಕರಿಸಲು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಪರಂಪರೆ ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದರಿಂದ ಲಾಭ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು 'ದೇವರಪ್ಪೇ' ಬಂದು 'ನಂಬಿಕೆ'! ನಂಬಿದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಪುತ್ತಾಗುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಸಹಿಸಿದ ದೇವರು, 'ದೇವರೇ ಆಗಿರುವುದಾದರೆ' ಅವನಿಗೆ ಧೂಪ, ದೀಪ, ವೈವೇದ್ಯ ಬೇದ ಎನ್ನಬೇಕಿತ್ತು. ಅತ ಹೊಗಲಿಕೆಗೆ ಹಿಗ್ಗಲಾರ, ತೆಗಲಿಕೆಗೆ ಕುಗ್ಗಲಾರ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

'ದೇವರ ಭಯವೇ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ' ಎನ್ನುಪುದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವ 'ಜ್ಞಾನ' ಅಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

ದೇವರನ್ನು ಅರಾಧಿಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಇದೆ. ಡಿ.ವಿ.ಬಿ, ಮಾಸ್ಟಿ, ಬೀಂದ್ರ, ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಮೊದಲಾದವರು ದೇವರನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ನಂಬಿದವರು. ಕಾರಂತರು, ಎ.ವನೋ. ಮೂರಿಕರಾಯ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಪ್ರಾಗಿದ್ದವರು. ಕುವೆಂಪು ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವಂದ್ವವು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವರ 'ನೆನಪಿನ ದೋಷ'ಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮನಮಂದಿ ಪೂರ್ತಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವವರು. ಅವರ ಯಾವುದೇ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ಇಲ್ಲ. ಬಂಬಲ ಇದೆ. ನಾನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲೆಳ್ಳಿತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾಕೋ ಮಾಡುವುದಲ್ಲಿ. ಇದು ನನ್ನ 'ಮಿತಿ' ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಿತಿಯನ್ನು 'ಮೀರಿದ ಸ್ಥಿತಿ'ಯೂ ಇರಬಹುದು!

◆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರಾ ಸಾ?

ನನ್ನ ಹಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೂ ಬಂಧುಗಳು ಕೂಡಾ ನನ್ನಪ್ಪೇ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಎರಡರ ಬಗ್ಗೊ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಂಡತಿ ಪ್ರೇಮಲಾಳ ಪಾತ್ರವಂತೂ ಅಮೋಧ. ಅವಳು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳ ಮೊದಲ ಓದುಗಳಾಗಿದ್ದಾಕೆ.

ಮೊದಲ ಮಗ ನಿರಂಜನನ ಪುಟುಂಬ ನಮೋಂದಿಗೇ ಕಾಂತಾವರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪೇ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಪಾಲೆಳ್ಳಿತ್ತುವುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ನೀಡಿದೆ. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗ ಸುದರ್ಶನನ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾದಂಬರಿ 'ಪೂರಸ್' ಅನ್ನು 'ಸುಧಾ' ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಮೂರನೇ ಮಗನ ಹಂಡತಿ ಡಾ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಏನು ಬೇಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ? ●